

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 87.

Tredie Session.

33te Møde.

Lørdagen den 29de November.

(Forts.)

Cultusministeren (fortsat): Der er her ikke Spørgsmaal om at bevilge en forhøjet Pension paa Grund af Trang, uagtet Enken med to uforsørgede Børn, ved at faa den Pension, der her er foreslaaet, ingenlunde vil komme i stor Overflod; men der er Spørgsmaal om, af Hensyn til de Fortjenester, jeg for antydede, at yde en Slags National-Belønning, at vise Taknemmelighed til den Afdødes Minde, og jeg troer baade, at den Afdøde var berettiget hertil, og at det vil være smukt og rigtigt at vise sin Taknemmelighed og Anerkendelse mod ham ved at yde en Gavn til hans Enke. Jeg skal ikke gaae ind paa udførligt at godtgjøre dette; Bedømmelsen heraf maa jeg overlade til et Skøn, som forlængst har dannet sig i den offentlige Mening. Den Mand, hvormom Talen er, Hans Christian Drsted, havde en ganske overordentlig Fortjeneste, ikke blot af sin specielle Videnskab, men af Videnskabeligheden i Almindelighed her i Danmark og af en Forening mellem den grundige Videnskabelighed og den almene Dannelse. Hertil kommer endnu eet Hensyn, som har bevæget mig til at fremkomme med dette Andragende efter Overenskomst med min ærede Collega, Finansministeren og derefter med Statsraadets og Hs. Majestæts Approbation. Jeg dadler meget det smaalige Hensyn, der ofte hos os gjør sig gjældende ligeoverfor Udlandets Mening og Dom, og der er Intet, som er mig mere imod, navnlig ogsaa hos Videnskabsmænd, end en forsængelig Sagen efter Bisfald andetsteds fra; men derfor troer jeg dog, at det i høi Grad maa være onfseligt, at der i et Folk som vort fremtræder saadanne

Repræsentanter for Videnskaben i speciel Retning, at Europa ikke kan undlade at tage Notits af dem som fuldgjeldige Repræsentanter for Videnskaben, saa at Europa maa anerkjende, at et lidet Land og et lidet Folk giver et bestemt Bidrag til Videnskabens almindelige Udvikling, maa anerkjende, at det har sin Berettigelse i Culturens og den aandelige Udviklings Kredts derved, at saadanne enkelte Mænd fremtræde og have det Held — thi der hører undertiden et af Forsynet skjenket Held dertil — at gjøre deres Fortjenester gjældende, at knytte dem til et enkelt bestemt Factum, som ikke kan nægtes. Det er i høieste Grad glædeligt for vort Land, at saadanne Fortjenester og at et saadant Held var givet Opdageren af Electro-Magnetismen, og til hans Enke er det, man har foreslaaet, at der skal ydes en høiere Pension end den, der efter Pensionsloven i Almindelighed tilstaaes.

(Det saaledes forelagte Lovforslag findes i Anhanget.)

Efterat Formanden havde bemærket, at Exemplarer af det forelagte Lovforslag vilde blive omdeelte paa Bladserne, gif man efter Dagsordenen over til det Spørgsmaal, om det af Rigsdagsmanden for Viborg Amts 1ste Valgkreds (B. Nørgaard) indbragte Forslag til en Tillægsbestemmelse til Loven af 16de Marts 1851 angaaende Districts- og Foderheste, skulde nyde Fremme.

B. Nørgaard: Det Lovforslag, som jeg har tilladt mig at indbringe for det høitærede Thing, angaaer en Tillægsbestemmelse til Loven af 16de Marts 1851 om Districts- og Foderheste. Indholdet af det vil jo ikke være den ærede Forsamlings Medlemmer ubekjendt, da det i længere Tid har været henlagt i Løsesalen. Forslagets 1ste § gaaer nærmest ud paa at forskaffe de Lægder Erstatning, som nu en-